

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ของครูช่วงอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้การวิจัยแบบร่วมมือร่วมพลัง*

สิริกัทร จันทะมงคล¹ เอี่ยมพร หลินเจริญ² ชนิดดา ภูหงส์ทอง³

(รับบทความ: 18 เมษายน 2562; แก้ไขบทความ: 27 มิถุนายน 2562; ตอรับบทความ: 1 กรกฎาคม 2562)

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพปัญหาการประเมินการเรียนรู้ของครูช่วงอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และ 2) พัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ของครูช่วงอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้การวิจัยแบบร่วมมือร่วมพลัง แหล่งข้อมูลระยะที่ 1 ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 5 คน และครูช่วงอุตสาหกรรม จำนวน 400 คน แหล่งข้อมูลระยะที่ 2 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร ครูช่วงอุตสาหกรรม และฝ่ายวิชาการ จำนวน 27 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันการประเมินการเรียนรู้ มี 6 ด้าน ได้แก่ 1) การกำหนดจุดประสงค์ 2) การกำหนดภาระงาน 3) การออกแบบ 4) การดำเนินการ 5) การให้ข้อมูลป้อนกลับ และ 6) การนำผลการประเมินไปใช้ และส่วนสภาพปัญหาการประเมินการเรียนรู้มี 7 ด้าน ได้แก่ 1) ภาพรวม 2) การกำหนดจุดประสงค์ 3) การกำหนดภาระงาน 4) การออกแบบ 5) การดำเนินการ 6) การให้ข้อมูลป้อนกลับ และ 7) การนำผลการประเมินไปใช้

2. ผลการพัฒนารูปแบบ พบว่า รูปแบบมีลักษณะเป็นแผนภูมิโครงสร้างที่แสดงถึงกระบวนการในการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ของครูช่วงอุตสาหกรรม มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กระบวนการพัฒนาสมรรถนะ การวัดและประเมินผล และปัจจัยและเงื่อนไขของความสำเร็จ

คำสำคัญ: การประเมินการเรียนรู้, ครูช่วงอุตสาหกรรม, สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, การวิจัยแบบร่วมมือร่วมพลัง

* วิทยานิพนธ์หลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิปริญญาตรี สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, 2561

¹ นักศึกษาหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิปริญญาตรี สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, E-mail: sirapat.jun@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

The Competency Development Model for Learning Assessment of Industrial Teachers under the Office of the Vocational Education Commission by Using the Collaborative Research *

Sirapat Juntamongkol¹ Aumporn Linjaraen² Chanadda Phuhongthong³

(Received: April 18, 2019; Revised: June 27, 2019; Accepted: July 1, 2019)

Abstract

The purposes of this research were 1) to explore the current condition and problems about learning assessment of industrial teachers under the Office of the Vocational Education Commission and 2) develop the model for learning assessment of industrial teachers under the Office of the Vocational Education Commission by using the collaborative research. The first set of data was from 5 administrators and 400 industrial teachers. The second set of data was from 27 experts, administrators, industrial teachers, and academic administration staff. The research instruments were questionnaire, interview, and record form for development model. The data were analyzed by using frequency, percentage, and content analysis. The research findings are shown below.

1. The current condition can be divided into 6 aspects: 1) determining purposes, 2) assigning workload, 3) designing, 4) operating, 5) giving feedback, and 6) using assessment results. Regarding the problems about the learning assessment, there were 7 aspects: 1) overview, 2) determining purposes, 3) assigning workload, 4) designing, 5) operating, 6) giving feedback, and 7) using assessment results.

2. Regarding the development of model, it was found that the pattern of the model was a structural chart that showed the process of developing competency in learning assessment of industrial teachers. There were 6 components: principles, objectives, roles of stakeholders, competency development process, measurement and evaluation, and factors and conditions of success.

Keywords: Learning assessment, Industrial teachers, The Office of the Vocational Education Commission, The Collaborative Research.

---

* Research Article from Thesis for the Doctor of Philosophy Program in Educational Research and Evaluation, University of Naresuan, 2018

¹ Student in Doctor of Philosophy Program in Educational Research and Evaluation, University of Naresuan, E-mail: sirapat.jun@gmail.com

² Assistant Professor, Department of Education, Faculty of Education, University of Naresuan

³ Assistant Professor, Department of Education, Faculty of Education, University of Naresuan

ความสำคัญและปัญหาการวิจัย

การวัดและประเมินผลการศึกษาเป็นสมรรถนะหนึ่งที่จะช่วยให้ครูได้ข้อมูลสารสนเทศที่จะนำไปปรับเปลี่ยนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งสะท้อนให้เห็นคุณภาพของครูในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพซึ่งการวัดและประเมินการเรียนรู้ถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน ระหว่าง และหลังเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ได้สารสนเทศนำไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอนซึ่งการประเมินการเรียนรู้ที่ดีจะสะท้อนคุณภาพของครูว่ามีคุณภาพหรือไม่ สามารถพัฒนาความรู้ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้หรือไม่ รวมถึงได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ (ศิริชัย กาญจนวาสิ, 2546; สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553; และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556) และจากการศึกษาเอกสารการรายงานผลการทดสอบการวัดสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผล ปี 2558 พบว่ามีครูเข้ารับการทดสอบสมรรถนะการวัดและประเมินผลจากทั่วประเทศ สอบผ่านเกณฑ์เพียงร้อยละ 6.67 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2558) สะท้อนให้เห็นว่าครูยังมีปัญหาด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้สอดคล้องสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2560) ที่กล่าวว่าครูช่างอุตสาหกรรมยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบการประเมินผลการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ รวมถึงกระบวนการวัดและประเมินผลและประเมินผลตามสภาพจริงที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา และสมรรถนะในรายวิชา

ครูผู้สอนสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการสร้าง และผลิตแรงงานที่มีความรู้ความสามารถทั้งเชิงวิชาการ และวิชาชีพ มีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะในการประกอบอาชีพ เป็นกำลังคนฐานความรู้ช่างเทคนิคที่มีฝีมือ ปฏิบัติงานได้อย่างเต็มศักยภาพ ตอบสนองความต้องการของตลาดโลก และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) จากนโยบายของรัฐบาลที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาครูให้มีคุณภาพ โดยมีทั้งการจัดตั้งชมรมสมาคมเป็นเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพการประชุมสัมมนาเครือข่ายผู้ประกอบการวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา จัดทำแผนกลยุทธ์การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา และการอบรมส่วนใหญ่เป็นการฟังบรรยายมากกว่าการฝึกปฏิบัติ รวมทั้งยังขาดระบบติดตาม และสนับสนุนให้มีการนำความรู้ไปใช้จึงทำให้การอบรมสิ้นสุดเพียงขั้นตอนการสร้างและถ่ายทอดความรู้แต่ไปไม่ถึงขั้นตอนการนำความรู้ไปปฏิบัติการฝึกปฏิบัติและการทบทวนแลกเปลี่ยนเพื่อแก้ปัญหาจากการปฏิบัติ

การแสวงหาแนวทางใหม่ในการพัฒนาครูและผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่ากับงบประมาณในการลงทุนครูไม่ทิ้งชั้นเรียน หรือจัดการเรียนการสอนเพื่อมาเข้าอบรมพัฒนาตนเอง โดยที่การวิจัยแบบร่วมมือรวมพลัง (Collaborative Research) เป็นกระบวนการการทำงานร่วมกันของนักวิจัยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยมีส่วนร่วมในกิจกรรมการวิจัย เช่น การทำงานร่วมกัน การวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การให้ข้อมูลป้อนกลับ โดยมีการพบปะพูดคุย และประชุมร่วมกันตลอดกระบวนการวิจัยเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

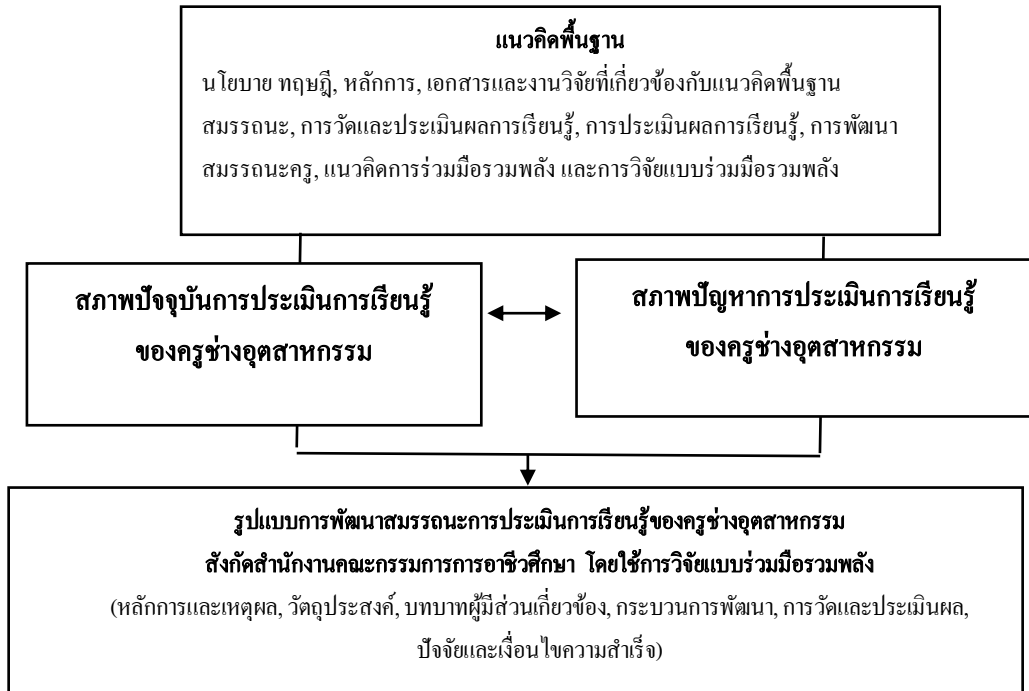
จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้การวิจัยแบบร่วมมือรวมพลัง เพื่อให้ได้สารสนเทศที่สะท้อนสภาพปัจจุบันการปฏิบัติงาน และสภาพปัญหาเกี่ยวกับการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรมซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาครูในระดับอาชีวศึกษา รวมถึงได้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้การวิจัยแบบร่วมมือรวมพลัง ที่มีระเบียบแบบแผนชัดเจน สามารถปฏิบัติงานได้จริงสอดคล้องกับการปฏิบัติงานประจำ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพปัญหาการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้การวิจัยแบบร่วมมือรวมพลัง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินการเรียนรู้การพัฒนาสมรรถนะการวิจัยแบบร่วมมือรวมพลัง มาพัฒนาเป็นกรอบการพัฒนาสมรรถนะครูช่างอุตสาหกรรม โดยศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาการประเมินเรียนรู้มาสังเคราะห์เพื่อให้ได้กรอบพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้การวิจัยแบบร่วมมือรวมพลัง ซึ่งเน้นให้เกิด 3 ลักษณะคือ การมีส่วนร่วม การสร้างปฏิสัมพันธ์ หรือความสัมพันธ์ระหว่างกัน และการให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ (Ladwig, 1991; Carol Costley, Geoffrey Elliott & Paul Gibbs, 2013)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็น 2 ระยะ มีรายละเอียดดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพปัญหาการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

แหล่งข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสอบถามคือครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตภาคกลางจำนวน 2,232 คน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้บริหาร และครูช่างอุตสาหกรรมที่ปฏิบัติงานสอนระดับปวช. และปวส. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในเขตภาคกลาง ภาคต้นปีการศึกษา 2561 จำนวน 400 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยตามตารางของเครซีเมอร์แกน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามครูช่างอุตสาหกรรมเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพปัญหาการประเมินการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ และปลายเปิด และแบบ

สัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพปัญหาการประเมินการเรียนรู้ เครื่องมือวิจัย ได้ผ่านการตรวจพิจารณาความตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 5 คน แล้วนำไปทดลองใช้กับวิทยาลัยเทคนิคอุดรดิตต์ ที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 คน และหาค่าความเชื่อมั่นโดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งการสอบถาม และการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง และทางไปรษณีย์ โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ในวิทยาลัยที่มีการจัดการเรียนการสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมในเขตภาคกลาง ซึ่งเป็นวิทยาลัยได้ทำข้อตกลงความร่วมมือ และเป็นเครือข่ายของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จึงทำให้มีการประสานงานอย่างต่อเนื่อง มีความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งสิ้น 22 จังหวัด 73 แห่ง โดยสรุปผลที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาฉบับสมบูรณ์จำนวน 387 ฉบับ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 400 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 96.75 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และในส่วนของ การสัมภาษณ์ มีการนัดหมายกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เพื่อดำเนินการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายสภาพปัจจุบัน/สภาพปัญหาการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรมฯ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติจริง/มีสภาพปัญหา ระดับมากที่สุด หรือครูมีพฤติกรรมประเมินการเรียนรู้เกิดขึ้น/ครูมีปัญหาการประเมินการเรียนรู้ร้อยละ 80-100 ในหนึ่งภาคการศึกษา
- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติจริง/มีสภาพปัญหา ระดับมาก หรือครูมีพฤติกรรมประเมินการเรียนรู้เกิดขึ้น/ครูมีปัญหาการประเมินการเรียนรู้ร้อยละ 60-79 ในหนึ่งภาคการศึกษา
- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติจริง/มีสภาพปัญหา ระดับปานกลาง หรือครูมีพฤติกรรมประเมินการเรียนรู้เกิดขึ้น/ครูมีปัญหาการประเมินการเรียนรู้ร้อยละ 40-59 ในหนึ่งภาคการศึกษา
- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติจริง/มีสภาพปัญหา ระดับน้อย หรือครูมีพฤติกรรมประเมินการเรียนรู้เกิดขึ้น/ครูมีปัญหาการประเมินการเรียนรู้ร้อยละ 20-39 ในหนึ่งภาคการศึกษา

1 หมายถึง มีการปฏิบัติจริง/มีสภาพปัญหา ระดับน้อยที่สุด หรือครุมีพฤติกรรมการประเมิน การเรียนรู้เกิดขึ้น/ครุมีปัญหาการประเมินการเรียนรู้ร้อยละ 0-19 ในหนึ่งภาคการศึกษา

ระยะที่ 2 การสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้การวิจัยแบบร่วมมือรวมพลัง

แหล่งข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาครูช่างอุตสาหกรรม ผู้บริหาร ครูช่างอุตสาหกรรม ฝ่ายวิชาการ และคณะทำงานฯ รวมจำนวน 27 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกผลการวิพากษ์รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ฯ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการนัดหมายกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เพื่อดำเนินการ วิพากษ์ รูปแบบฯ ซึ่งจัดให้มีการสังเกตการณ์ และบันทึกผลการวิพากษ์ตลอดการจัดประชุม

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอ ผลการวิจัยเป็น 2 ตอนตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และสภาพปัญหาการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1. ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรม

1.1 การกำหนดจุดประสงค์ พบว่าในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 63.56) โดยเห็นว่าควรให้ความสำคัญกับการกำหนดจุดประสงค์และสิ่งที่มุ่งประเมิน โดยเริ่มจากศึกษา หลักสูตรคำอธิบายรายวิชาสมรรถนะวิชาชีพรายวิชาที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติและกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และสิ่งที่มุ่งประเมิน โดยให้สอดคล้องกับหลักสูตรและลักษณะการจัดการเรียนรู้

1.2 การกำหนดภาระงาน/ชิ้นงาน พบว่าในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 58.31) โดยเห็นว่ารายวิชาประเภทอุตสาหกรรม มีทั้งวิชาทฤษฎีและปฏิบัติ ถ้าวิชาทฤษฎีก็จะใช้ การทดสอบ แต่หากเป็นวิชาปฏิบัติก็จะต้องมีผลงาน/ชิ้นงานออกมาเป็นที่ประจักษ์ เพื่อให้สามารถตรวจ ใ้ให้คะแนนได้

1.3 การออกแบบการประเมินการเรียนรู้ พบว่าในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับ ปานกลาง (ร้อยละ 41.90)

1.4 การดำเนินการประเมินการเรียนรู้ พบว่าในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 60.37)

1.5 การให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน พบว่าในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 56.42) โดยเห็นว่าในรายวิชาปฏิบัติได้ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนทันที หลังจากให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ นอกจากนั้นยังใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน โดยให้มีผู้นำกลุ่มสอนกันเองในกลุ่มเพื่อนซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่แนบแน่นในกลุ่มเพื่อน

1.6 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน พบว่าในภาพรวมมีสภาพการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 39.97) โดยเห็นว่ามีกรนำผลการประเมินไปใช้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เช่น การทำวิจัยในชั้นเรียน

2. ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรม

2.1 ภาพรวมการประเมินการเรียนรู้ พบว่าภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 44.58) โดยปัญหาด้านการประเมินการเรียนรู้ในภาพรวม ได้แก่ หน่วยงานขาดวางแผน รวมถึงชี้แจงสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตร และสมรรถนะในรายวิชาให้แก่ครู จำนวนผู้เรียนต่อชั้นเรียนที่มีมากเกินไป ทำให้มีผลต่อการประเมินการเรียนรู้ตามสภาพจริง และไม่มีงบประมาณสนับสนุนให้ผู้เรียนจัดทำแฟ้มสะสมงาน (portfolio)

2.2 ปัญหาการกำหนดจุดประสงค์ พบว่า การกำหนดจุดประสงค์มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 24.65) ซึ่งเห็นว่ายังไม่มีการวางแผนการวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินผลการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า

2.3 ปัญหาการกำหนดภาระงาน พบว่า การกำหนดภาระงานมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย (ร้อยละ 26.13) ซึ่งเห็นว่าผู้เรียนไม่ได้เลือกปฏิบัติงานตามความสนใจของตนเอง

2.4 ปัญหาการออกแบบการประเมิน พบว่า การออกแบบการประเมินมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 51.02) ซึ่งเห็นว่ามีความรู้และทักษะไม่เพียงพอต่อการสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ไม่สามารถสร้างเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ที่มีความละเอียดชัดเจน ไม่มีการหาคุณภาพเครื่องมือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ไม่มีการกำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนน สร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผลไม่ครอบคลุมกับสิ่งที่มุ่งประเมิน เกณฑ์การประเมินคะแนนขาดความละเอียด ชัดเจน ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมินก่อนลงมือปฏิบัติงาน ไม่แจ้งเกณฑ์การประเมินให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า และผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการเลือกวิธีการประเมินการเรียนรู้

2.5 ปัญหาการดำเนินการประเมินการเรียนรู้ พบว่า การดำเนินการประเมินมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 40.07) ซึ่งเห็นว่าผู้เรียนไม่ได้รับการประเมินแฟ้มสะสมงาน (portfolio) ส่วนการดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนขาดความต่อเนื่อง ทำเฉพาะช่วงเวลา ไม่มีการนำ

เทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการวัดและประเมินผล ไม่ได้ใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลาย ไม่เข้าใจหลักการประเมินแฟ้มสะสมงาน และผู้เรียนยังไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง

2.6 ปัญหาการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน พบว่า การให้ข้อมูลป้อนกลับมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 46.14) ซึ่งเห็นว่าไม่มีการนำระบบฐานข้อมูลมาใช้ในการดำเนินการเก็บรวบรวมหลักฐานผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนไม่ได้รับทราบจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา ปัญหา และแนวทางการพัฒนาตนเองเป็นรายบุคคล

2.7 ปัญหาการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน พบว่า การให้ข้อมูลป้อนกลับมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 49.00) ซึ่งเห็นว่าขาดการนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงแผนการสอน หรือพัฒนาวิธีการสอน หรือทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง หลังจากที่ให้ข้อมูลผลการประเมิน ขาดการกำกับ ติดตามการนำผลประเมินมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน และครูผู้สอนอย่างต่อเนื่อง และขาดการวางแผน ติดตาม แก้ไข ช่อมเสริม ให้กับผู้เรียนที่ไม่ผ่านการทดสอบ อย่างเป็นระบบ

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ การประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้การวิจัยแบบร่วมมือรวมพลัง

ผู้วิจัยได้นำผลจากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาบูรณาการร่วมกับผลการวิจัยในชั้นตอนที่ 1 ที่ได้จากการสอบถาม และการสัมภาษณ์ มาสร้างเป็นรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรมฯ ซึ่งมี 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการ ประกอบด้วยกำหนดเป้าหมาย/สร้างความตระหนักร่วมกัน ให้ความรู้โดยการเรียนรู้ด้วยตนเอง ถ่ายทอดแลกเปลี่ยนความรู้ บูรณาการความรู้สู่การปฏิบัติ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน และให้ข้อมูลป้อนกลับ

2. วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาครูช่างอุตสาหกรรมให้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการประเมินการเรียนรู้ มีทักษะและความสามารถในการปฏิบัติการประเมินการเรียนรู้ในชั้นเรียน

3. บทบาทผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูช่างอุตสาหกรรม ฝ่ายวิชาการ ผู้เรียน ให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรม ปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดไว้ร่วมกัน นอกจากนั้นคณะทำงาน/ผู้พัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ ลงพื้นที่ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

4. กระบวนการพัฒนา ขั้นตอนกระบวนการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อมก่อนการพัฒนา ขั้นที่ 2 ดำเนินการ และขั้นที่ 3 ประเมินผล โดยสรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 **ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนการพัฒนา** สรุปได้ดังนี้

1) คณะทำงานฯลงพื้นที่ศึกษาบริบทของสถานศึกษา และชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการวิจัย และการวิจัยแบบร่วมมือรวมพลังให้กับผู้บริหาร และครูช่างอุตสาหกรรม 2) ครูเข้าทดสอบสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้คัดเลือกครูช่างอุตสาหกรรมที่ต้องการพัฒนาสมรรถนะ /สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย

3) ผู้บริหาร และครูช่างอุตสาหกรรมกำหนดเป้าหมายร่วมกัน 4) ให้ครูช่างอุตสาหกรรมศึกษาความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ผ่านเว็บไซต์ google classroom และ 5) ติดตามผลการให้ความรู้/ส่งชิ้นงาน/แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการ สรุปได้ดังนี้

1. ครูดำเนินการวางแผนการวัด ออกแบบการวัดและประเมินผล รวมถึงปฏิบัติงานสอนในชั้นเรียนของตนเอง
2. สังเกต/กำกับติดตาม/นิเทศชั้นเรียนโดยหัวหน้าฝ่าย/เพื่อนครู/ฝ่ายวิชาการ/คณะทำงานพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้

ขั้นที่ 3 ขั้นประเมินผลการพัฒนา สรุปได้ดังนี้

1. ครูเข้ารับการประเมินสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ (หลังเข้าร่วมโครงการ)
2. ประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ฯ ภายหลังเข้าร่วมโครงการฯ พร้อมทั้งสรุปผลการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ร่วมกัน
3. การวัดและประเมินผล แบ่งเป็น 4 ช่วงเวลาในการวัดประกอบด้วย ก่อน ระหว่าง หลัง และพัฒนาการ โดยจำแนกตามสมรรถนะ 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ทักษะการปฏิบัติ และเจตคติที่มีต่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
4. ปัจจัยและเงื่อนไขความสำเร็จ ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูช่างอุตสาหกรรม และสถานศึกษา ให้ความสำคัญและตระหนักในการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ รวมถึงให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามแผน ร่วมกันกำกับติดตามผลอย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษาควรมีทรัพยากรที่เพียงพอ และเหมาะสมในการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันการปฏิบัติงานการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ (ร้อยละ 43.67) ได้ประเมินการเรียนรู้หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าครูช่างอุตสาหกรรมไม่ได้ประเมินนักเรียนก่อน ระหว่าง เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันเนื่องมาจากความต่อเนื่อง ทำเฉพาะช่วงเวลา ดังที่ สิริชัย กาญจนวาที (2546) และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2556) ระบุว่า การวัดและประเมินการเรียนรู้ ถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องทั้งก่อน ระหว่าง และหลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอนเพื่อให้ได้สารสนเทศนำไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งการประเมินการเรียนรู้ที่ดีจะสะท้อนคุณภาพของครูว่าสามารถพัฒนาความรู้ให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนได้หรือไม่ รวมถึงได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ และสอดคล้องกับ

Miller, Linn & Gronlund (2009) ที่ระบุว่าครูผู้สอนมีหน้าที่ในการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับผลลัพธ์ทางการเรียนที่สำคัญ เตรียมหลักฐานสนับสนุนข้อมูลที่ต้องการ เป็นปัจจุบัน และนำเสนอผลลัพธ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน และผู้ปกครอง สารสนเทศที่ได้จากการวัดและประเมินผลจึงมีความสำคัญมาก

2. สภาพปัญหาการปฏิบัติงานการประเมินการเรียนรู้ของครูช่างอุตสาหกรรม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่าครูช่างอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ (ร้อยละ 65.89) เห็นว่า มีความรู้ และทักษะไม่เพียงพอต่อการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2560) ที่กล่าวว่า ครูช่างอุตสาหกรรมยังขาดความรู้ความเข้าใจ การออกแบบการประเมินผลการเรียนรู้ ทักษะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้การสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ นอกจากนั้นผลการวิจัยยังพบว่าครูไม่มีการนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียน ครูมีการประเมินไม่เป็นระบบ และไม่ต่อเนื่อง ผู้เรียนไม่ได้เลือกปฏิบัติงานตามความสนใจของตนเอง ไม่มีส่วนร่วมในการประเมิน สอดคล้องกับนงลักษณ์ วิรัชชัย (2545) ที่ระบุว่าครูผู้สอนประเมินการเรียนรู้แบบแยกส่วนกับการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการวางแผน และไม่ได้รับรู้ว่าจะมีการประเมินตามที่ครูกำหนด ครูใช้วิธีการประเมินหลายวิธี แต่ทุกวิธีเป็นการประเมินโดยครูผู้สอน สอดคล้องกับศศิ จิระโร (2556) ที่กล่าวไว้ว่า สมรรถนะการวัดและประเมินผลมีความสำคัญในทุก ๆ ด้าน เช่นการออกแบบ สิ่งที่มีมุ่งประเมิน การเลือกวิธีการประเมิน การสร้างเครื่องมือวัด และประเมินผล การกำหนดเกณฑ์การประเมินผล ดังนั้นควรพัฒนาสมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลให้ครอบคลุมทุกด้านเพื่อเป็นแนวทางที่สำคัญในการยกระดับสมรรถนะของครูให้เต็มตามศักยภาพ และนำไปประยุกต์ใช้ในการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนได้ถูกต้อง ตลอดจนให้ข้อมูลป้อนกลับที่สร้างสรรค์แก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการ พัฒนา นำไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอนพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (วารุณี ถักน โขคติ, 2557) ส่วนสภาพปัญหาการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล พบว่า การกำหนดสิ่งที่มีมุ่ง ประเมินกับการเลือกวิธีการประเมินไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมถึงเครื่องมือที่ใช้ในการวัด และประเมินไม่ครอบคลุมสิ่งที่มีมุ่งประเมิน และเกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้ขาดความละเอียด ชัดเจน นอกจากนั้นเครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผล ยังไม่ได้มาตรฐาน ขาดความตรง และความเที่ยง ความเป็น ปรนัย ไม่น่าเชื่อถือ ดังที่ OIolube (2008) กล่าวถึงสภาพปัญหาเกี่ยวกับเครื่องมือการวัดและประเมินผล ของครูที่สร้างขึ้นขาดความหลากหลายไม่สอดคล้องกับการเรียนการสอน (Jacobs, Lucy C., 2004) และ สอดคล้องกับอุทุมพร จามรมาน (2545) ที่ระบุว่าครูขาดความเข้าใจในการสร้างเครื่องมือวัดและ ประเมินผล รวมถึงขาดเครื่องมือที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานตามหลักการวัดและประเมินผล ส่วนสภาพ ปัญหาในด้านการนำผลการประเมินไปใช้ ได้แก่สถานศึกษาขาดแนวทาง/ขั้นตอนการปฏิบัติ กระตุ้น ส่งเสริมให้ครูนำผลการประเมินไปใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตามแม้ว่าครูช่างอุตสาหกรรมจะมีการ

ทำวิจัยในชั้นเรียน แต่ก็ยังเป็นวิจัยหน้าเดียว หรือวิจัยแบบแผ่นเดียว ซึ่งยังไม่ได้มาตรฐาน ไม่เป็นไปตามระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัยที่ถูกต้อง ยังเป็นเพียงการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรม ไม่ใช่วิจัยเพื่อพัฒนาหรือเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานให้ผู้เรียนมีพัฒนาการการเรียนรู้ที่ดี

3. รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ ของครูช่างอุตสาหกรรม โดยใช้การวิจัยแบบร่วมมือรวมพลัง มี 3 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นตอนเตรียมความพร้อม, ขั้นตอนดำเนินการ, ขั้นตอนประเมินผล ซึ่งรูปแบบที่พัฒนาขึ้นเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาครูในระดับอาชีวศึกษา รวมถึงระเบียบแบบแผนชัดเจน สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูในด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากการอบรมบรรยาย และฝึกปฏิบัติ โดยการวิจัยแบบร่วมมือรวมพลังนี้มุ่งให้ครูได้ทำงานร่วมกันในกิจกรรม ทุกขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นการวางแผน การดำเนินงาน การติดตามผล การนำผลไปใช้ โดยพบปะพูดคุย และประชุมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับนงลักษณ์ วิรัชชัย (2552) ที่ได้ระบุไว้ว่าการทำงานแบบร่วมมือรวมพลังนั้นควรมีกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนร่วมกัน และควรสร้างแรงจูงใจให้สมาชิกมุ่งทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้ต้องมีกิจกรรมเพื่อให้เป็นการแลกเปลี่ยน โดยผ่านการประชุมทั้งเป็นทางการ และไม่ใช่วางการอย่างต่อเนื่องนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการสังเคราะห์เอกสารของ Kermmis & Mctaggat, (2000); สุภางค์ จันทวานิช, (2531); พันธุ์ทิพย์ งามสูตร, (2540); รัตนะ บัวสนธ์, (2556) ที่ได้กล่าวถึงกระบวนการวิจัยแบบร่วมมือรวมพลังไว้ว่า เป็นกระบวนการวิจัยที่ส่งเสริมให้มีการตระหนักในบทบาทหน้าที่ และสนับสนุนให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกันโดยทำกิจกรรมร่วมกันทำการวางแผน การดำเนินงาน กำกับติดตาม และประเมินผล ตลอดจนให้ข้อมูลป้อนกลับแก่คณะทำงานประชุมร่วมกันอย่างต่อเนื่องส่งผลให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างเข้มแข็ง เนื่องจากมีการแลกเปลี่ยนมุมมองกัน ทำให้เกิดมุมมองการแก้ปัญหาที่หลากหลาย (Costley, Elliott & Gibbs, 2013) ซึ่งการวิจัยแบบร่วมมือรวมพลังนั้นเป็นการนำหลักการมาบูรณาการต่อยอดเข้ากับการจัดการเรียนการสอนผ่านการใช้ความรู้และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้จริง มีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ มีความชัดเจน และเป็นรูปธรรม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หน่วยงาน หรือสถานศึกษาที่จะนำรูปแบบนี้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาครูในด้านอื่น ๆ ควรคำนึงถึงปัจจัยที่เป็นเงื่อนไขของความสำเร็จในการดำเนินงาน เช่นบริบทขององค์กร นโยบายการส่งเสริมการวัดและประเมินผล และความพร้อมของทรัพยากร รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ของหน่วยงาน เพื่อช่วยให้การวัดและประเมินผลมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับสถานศึกษาที่ต้องการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ และยินดีให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัย เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จ ของรูปแบบฯ และการดำเนินกิจกรรมตามรูปแบบฯ รวมถึงผลผลิตของการพัฒนาสมรรถนะการประเมินการเรียนรู้ โดยใช้การวิจัยแบบร่วมมือร่วมพลัง

2. ควรพัฒนามาตรฐาน และตัวชี้วัดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลของครูในระดับอาชีวศึกษา ให้มีความชัดเจน และเป็นรูปธรรม นอกจากนั้นควรนำไปใช้ในการกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลการสอนของครู เพื่อให้ครูเห็นความสำคัญ และกระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้เกิดการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่องเป็นไปตามมาตรฐานการวัดและประเมินผลของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสถานศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2557. เล่ม 132 ตอนพิเศษ. 82*
ลงวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2557.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2545). *รายงานผลการดำเนินงาน โครงการนำร่องระดับชาติเรื่อง กระบวนการปฏิรูป เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้: การประเมินและการประกัน*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรีการพิมพ์: วีทีซีคอมมิวนิเคชั่นส์.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ. (2552). *อิทธิพลของกลยุทธ์ การแลกเปลี่ยนความรู้ และการถ่ายโอนความรู้ ที่มีต่อความสำเร็จของการร่วมมือร่วมพลังระหว่างมหาวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.*
- พันธุ์ทิพย์ รามสูตร.(2540). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: พี เอ แอลลิฟวิ่ง.
- รัตน์ บัวสนธิ์. (2556). *ปรัชญาการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วารุณี ลักน โขคติ. (2557). *การพัฒนากระบวนการวัดและประเมินเพื่อการเรียนรู้ในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศศิ จิระโร. (2556). *การพัฒนากระบวนการพัฒนาสมรรถนะการสร้างข้อสอบของครู โดยการเสริมพลังอำนาจผ่านกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ศิริชัย กาญจนวาสิ. (2543). *การประเมินการเรียนรู้: ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานผู้ช่วยการศึกษาแห่งชาติ.

- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2546). *นโยบายการประเมินผลการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ*.
ในสุวิมล ว่องวาณิช (บรรณาธิการ). การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภางศ์ จันทวานิช. (25631). *การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2558). *รายงานประจำปีผลการประเมิน
สมรรถนะการวัดและประเมินผล*. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2556). *ระเบียบว่าด้วยการจัดการศึกษาและประเมินผล
การเรียนตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พ.ศ.2556*. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2560). *รายงานสรุปกลุ่มย่อยประชุมผลักดันการพัฒนา
คุณภาพและเสริมสร้างความเข้มแข็งสายอาชีพ*. กรุงเทพฯ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *แนวทางกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ในสถานศึกษา.
วารสารวิชาการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*, 13: 29-33.
- อุทุมพร จามรมาน. (2545). *ข้อสอบ : การสร้างและการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: ฟีนีฟับบลิชซิง.
- Costley, C., Elliott, G. & Gibbs P. (2013). *Collaborative Research In:Doing Work based Research:
Approaches to Enquiry for Insider-Researchers*. Sage research methods, (pp. 102-114).
- Jacobs, Lucy C. (2004). *How to write better tests*. Retrieved 27 April, 2014, http://indiana.edu/~best/pdf_docs/better_tests.pdf. [Accessed 17 November 2018].
- Kemmis, S. & McTaggart, R. (2000). *Participatory action research*. In N. Denzin & Y. Lincoln (Eds.),
Handbook of qualitative research (2nd ed., pp.567-605). *Thousand Oaks*, CA: Sage.
- Ladwig G. (1991). *Is collaborative research exploitative?*, educational theory, spring, 41: 2.
- Miller, M. D., Linn, R. L. & Gronlund, E. N. (2009). *Measurement and Assessment in Teaching*.
NJ: Pearson Education Group.
- Ololube, N.P. (2008). Evaluation competencies of professional and non-professional teacher
in Nigeria. *Studies in educational evaluation*, 34: 44-51.

*****